

Tjeneste foreligger der Anbefalinger, ſom viſtnok maa erkjendes for at være ſyldeſtgjørende. Smid- lertid er det fuldkommen korrekt, naar Krigs- ministeriet paa et tidligere Andragende fra Man- den, ſom var overſendt til Finantsministeriet, har meddeelt ham den Beſked, at Loven ikke inde- holder Hjemmel til en Penſionsforhøiſe, og denne Betragtning ſlutter Udvalget ſig til. Jeg ſer ikke, at der er det Mindſte derimod at ſige, det er fuldkommen korrekt, Loven hjemler ikke Be- rettigelse til en Penſionsforhøiſe for denne Mand. Paa den anden Side forekommer det mig, at de Omſtændigheder, ſom foreligge, og ſom ere omtalte af Udvalget, og hvilke jeg her lidt udførligere har udviklet, ſynes at indeholde et ikke ringe Billighedskrav paa, at der ydes denne Mand nogen Erſtattung for den Gaardhed, ſom er vederfaret ham, og ſom er af en temmelig ene- ſtaaende Natur. Jeg tror derfor, at Henviſningen af dette Thing til Finantsministeriet vil kunne be- virke, at Ministeriet, ſkjøndt det ikke beſidder Hjem- mel til at foretage en Penſionsforhøiſe, derved vil kunne ſe en tilſtrækkelig Opfordring til at yde den Paagjældende en Underſtøttelse eller paa an- den Maade at forbedre de Vilkaar, hvorunder han lever. Jeg tilføjer, at Lalen er om en gammel Mand, en Mand paa 70 Aar, der har tilfat ſit Syn, han er næſten blind, og ſom i nogle og fyrrætyve Aar har tjent Staten tro i forſkjellige Egenſkaber. Jeg haaber derfor, at dette Forſlag ikke vil møde nogen Modſtand hos Udvalget, og jeg haaber, at det vil finde Underſtøttelse heri Thinget, og alſaa vandre herfra til Ministeriet.

Beth: Det er en ganſke kort Bemærkning, jeg vil tillade mig at fremsætte i Anledning af det Andragende, der er blevet anbefalet af det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 2den Valgkreds (Brix), og ſom i Betænkningen er omtalt under Nr. 2, nemlig et Andragende fra forſkjellige Pen- ſionister, der jo for ſtørſte Delen — om ikke ube- luffende — ere militære Penſionister. Jeg kan i det Veſentlige ſlutte mig til, hvad der blev an- ført af det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 2den Valgkreds. Det forekommer ofſaa mig, at det dog maaſte turde fortjene at blive Gjenſtand for nærmere Underſøgelse, om ikke Billighed taler for — om ikke i alle ſaa dog i mange Tilfælde — at gjøre Noget for den ene eller den anden af diſe Penſionister. Det forholder ſig jo ikke an- derledes, end at de ofte ere bleven affkedigede i en Alder, hvor de ganſke viſt endnu kunde ſiges at være i deres fulde Kraft, men paa den anden Side have de dog været ſaa langt fremrykkede i Alder, at det ikke let har været muligt for dem at begynde at ſkabe ſig en anden Karriere eller at ſkaffe ſig noget andet ſelvſtændigt Erhverv endog kun ſom Bierhverv, og det forekommer mig, at i ikke ſaa Tilfælde kunde Billighed tale for at komme diſe Penſionister til Hjælp. Det er jo

ganſke viſt, at de ſlet ikke efter Loven have noget Krav paa Forhøiſe af deres Penſion, og det er heller ikke det, der er Tale om, det er heller ikke det, de have paafaaet, men paa den anden Side forekommer det mig, at, naar ſaadanne Mænd ere henviſte til at leve af en Indtægt, ſom er langt mindre end den Indtægt, de havde, da de gif af, og ſom derfor under de nuværende Lidsomſtæn- digheder forſlaar langt mindre, end den tidligere gjorde, ſaa kan det ikke negtes, at der mange Gange kan være en virkelig Trang tilſtede, en Trang, til hvilken der kunde være ſaamegen ſtørre Anledning at tage Henſyn, ſom den ikke kan ſiges at være ſelvforſyldt. Da der ikke foreligger nogen Indſtilling, vil der jo ikke denne Gang kunne blive Tale om at gjøre Noget for diſe Mænd; men jeg har dog ikke villet undlade at udtale ſom min Overbeviſning, at Billighed viſtnok i ikke ſaa Tilfælde kunde tale derfor, og det ſkulde glæde mig, om der i alt Fald ved en ſenere Leilighed, naar et ſaadant Andragende muligen kom frem igjen, kunde blive oplyſt ſaadanne Omſtændigheder, der maaſte vilde ſtemme det høie Thing lidt gunſtigere for diſe Mænd. At gaa ind paa Enkelthederne i An- dragendet ſkal jeg ſaameget mindre tillade mig, ſom jeg ikke tror, at den ærede Formand vil finde det i ſin Ordren, da Andragendet jo egent- lig paa en Maade ikke hører ind under det, der nu er ſat under Forhandling. Jeg tror ikke at feile deri.

Formanden (Krabbe): Jeg kan ganſke bekræfte, hvad den ærede Laler ſagde, men jeg til- lader mig at tilføje, at Andragender, hvorom intet Medlem har ſtillet noget Forſlag, og hvorom heller ikke nogen Indſtilling er kommen fra Udvalget, ikke ere Gjenſtand for Forhandling. Jeg har ikke villet afſkære det ærede Medlem Ordet, der har indbragt Andragendet, og jeg har heller ikke villet ſtandſe det ærede Medlem, der talte ſidſt, men jeg bringer i Erindring, at et Andragende kom- mer ved at indbringes kun til at blive Gjenſtand for Overveile i Udvalget, og at det ſørſt bliver Gjenſtand for Forhandling, ſaaſremt et Medlem derom ſtiller Forſlag.

Scavenius: Udvalgets Mindretal har under Nr. 2 tilladt ſig at foreſlaa det høie Thing at henviſe et Andragende fra 335 affkedigede og penſionerede Underofficerer og Spillemand ſamt Sønder efter ſaadanne til Finantsministeren. Dette Andragende var jo allerede for i Fjor, men op- naaede ikke Thingets Billigheſe; for ſaa vidt er det alſaa det høie Thing beſkjendt. Jeg har til de Forhandlinger, der tidligere have fundet Sted, at tilføje, at det er forekommet Mindretallet, at, er der noget Sted, hvor der kunde være Grund og god Grund til at komme affkedigede Embeds- mænd, det vil ſige Penſionister, til Hjælp, vil det